

40 jaar *Documenta*. 40 years of *Documenta*.
40 jaar theaterwetenschappelijk onderzoek in de Lage Landen. 40 years of theater studies research in the Low Countries.
Een vergezicht in retrospectie. A retrospective prospect.

-- Steff Nellis --

-- Steff Nellis --

In 2022 bestaat *Documenta: Tijdschrift voor Theater* veertig jaar. Dit overzichtsartikel blikt terug op de historische evolutie van het tijdschrift, alsook op het belang ervan in de hedendaagse context van de Theaterwetenschappen in Vlaanderen en Nederland. Veertig jaar *Documenta* staat immers symbool voor veertig jaar Theaterwetenschappen in de Lage Landen. Dit artikel duikt daarom niet alleen in het verleden en de ontstaanscontext van het blad, maar ook in de uitzonderlijke academische positie van het blad en in het concrete *Documenta*-archief, waarbij we 'terugblikken om vooruit te zien' aan de hand van een historisch overzicht, een kritische zelfreflectie en een ambitieuze toekomstblik.

2022 marks the fortieth anniversary of *Documenta: Tijdschrift voor Theater (Journal for Theater)*. This article reflects on the historical development of the journal, as well as its importance in the contemporary context of Theater Studies in Flanders and the Netherlands. After all, forty years of *Documenta* symbolises forty years of Theater Studies in the Low Countries. Therefore, this article therefore does not only delve into the past and origins of the journal, but also into its exceptional academic position and the physical *Documenta* archive, with which we aim to 'look back to look ahead' by means of a historical overview, a critical self-reflection, and the formulation of ambitious future perspectives.

Inleiding

Er is een nieuw tijdschrift voor theater: Documenta, waarvan reeds twee nummers verschenen zijn. Documenta is het herwerkte mededelingenblad van de VZW Documentatiecentrum voor Dramatische Kunst en het Documentatiecentrum voor Dramatische Kunst van de RUG [Rijksuniversiteit Gent, red.]. Initieel bedoeld om geïnteresseerden op de hoogte te houden van de nieuwe aanwinsten van het Centrum (dat bevat zowel toneelstukken uit de 19de eeuw als het archief van Toneel vandaag, bijvoorbeeld) willen de initiatiefnemers “aan studenten en wetenschappers een publicatiemogelijkheid bieden” i.v.m. alle terreinen van het theatergebeuren. (Van Kerkhoven 51)

Op bovenstaande wijze kondigt theaterwetenschapper en dramaturge Marianne Van Kerkhoven, wier leven en werk in het voorgaande nummer van *Documenta* werden gevierd onder gastredactie van Aniek Nuyens, Esther Severi en Ronald Geerts, het ontstaan van “een nieuw tijdschrift voor theater” aan in 1983, meer bepaald in het vierde nummer van het op dat moment eveneens net gelanceerde collegatijdschrift *Etcetera*. Van Kerkhovens kritische blik ten aanzien van de studie naar theater heeft daarbij meteen oog voor de richting waarin *Documenta* volgens haar zou moeten

Introduction

There is a new journal for theater: Documenta, of which two issues have already been published. Documenta is the renewed newsletter of the non-profit organization Documentation Centre for Dramatic Art and the Documentation Centre for Dramatic Art of the RUG [Ghent University, ed.]. Initially intended to keep interested parties informed about the Centre's new acquisitions (it collects both plays from the 19th century and the archive of Theater today, for example), the initiators want to “offer students and scholars a publication opportunity” in all areas of theater. (Van Kerkhoven 51)

This is how theater scholar and dramaturge Marianne Van Kerkhoven, whose life and work were celebrated in *Documenta's* previous issue, guest edited by Aniek Nuyens, Esther Severi and Ronald Geerts, announced the publication of “a new journal for theater” in 1983, more specifically in the fourth issue of the collegiate journal *Etcetera*, which had also just been launched at the time. Van Kerkhoven's critical gaze at the study of theater pays attention to the direction in which she believes *Documenta* should evolve: “real performance analyses” that, following the performative turn,

evolueren: “reële voorstellings-analyses” die in navolging van de *performative turn* niet zozeer de dramatische tekst van een voorstelling als vertrekpunt nemen, maar de efemere performance als praktijkobject an sich (52). Van Kerkhoven stelt daarbij bovendien dat *Documenta* precies daardoor zijn betekenis in de mogelijke opbouw van een theaterwetenschap in Vlaanderen kent:

Het ontbreken van een uitgebouwd theoretisch apparaat om gefundeerde voorstellingsanalyses te realiseren dwingt weliswaar tot een interessante vorm van improvisatie omdat objectieve én subjectieve criteria hier samenvloeien, maar: wil een beginnende theaterwetenschapper vat krijgen op de theaterrealiteit dan is een uitdieping van het theoretisch instrument noodzakelijk. Misschien is het moment wel gekomen om hiertoe de handen in elkaar te slaan. (52)

Van Kerkhoven duidt met andere woorden van meet af aan de essentie waarin *Documenta* van andere, reeds bestaande theatertijdschriften verschilt: een theaterwetenschappelijk tijdschrift in de Lage Landen voor diepgaande voorstellingsanalyse in de brede zin van het woord. Dezelfde focus werd eveneens al scherp gesteld in de vooropgestelde scope van het tijdschrift die blijkt uit het eerste nummer. Daarin staat dat het terrein dat zal worden bestreken “het drama – de geschreven tekst – én het geheel van het theatergebeuren” omvat

do not so much take the dramatic text of a performance as their point of departure, but concentrate on the ephemeral performance as an object of practice in itself (52). In doing so, Van Kerkhoven further argues that this is precisely why *Documenta* is so valuable for the potential establishment of Theater Studies in Flanders:

Although the lack of a well-developed theoretical apparatus for substantiated performance analysis does force us to come up with an interesting form of improvisation, where objective and subjective criteria merge, the development of a theoretical instrument for the beginning theater academic who wants to get a grip on the reality of theater is absolutely necessary. Perhaps the time has come to join forces. (52)

In other words, from the beginning Van Kerkhoven points out how the essence of *Documenta* differs from that of other existing magazines on theater: a theater studies journal in the Low Countries that focuses on in-depth performance analysis in the broad sense of the word. The same focus was already prominently put into words in the journal's preconceived scope as it appeared in the first issue. It says that it will cover “the drama – the written text – as well as the entire context in which theater takes place” (3). With its concrete ap-

(3). In haar scope verschilt *Documenta* vandaag nog steeds op dezelfde manier in haar concrete aanpak van andere belangrijke spelers in Vlaanderen en Nederland, zoals *Etcetera*, *Rekto:Verso*, *Forum + of Opendoek-Magazine*. Anders dan in voornoemde bladen, die overigens op een bijzonder doeltreffende manier inzetten op de synchrone studie naar theater, dans en performance – en bij uitbreiding ook de bredere kunstpraktijk – hanteert *Documenta* een eerder diachrone strategie. Dit sluit artikelen en onderwerpen over de contemporaine podium- en mediale kunsten allerminst uit, maar het vergt wel een meer overschouwende blik die berust op kritische analyse en vergelijking: een proces dat onze co-hoofdredactrice, Christel Stalpaert, *slow-thinking* en *slow-writing* noemt (Crois et al. 31). Dat maakt van *Documenta* een uniek platform voor zowel artikels die heel erg in het hier en nu van de podiumkunsten verankerd zitten, als voor observaties en analyses die zich over een langere tijdspanne ontwikkelen en steeds weer bijstellen. Bovendien, zo stelt Stalpaert, blijft de corebusiness van *Documenta* steevast de academische wereld. In die zin is het tijdschrift complementair aan andere bladen:

We hebben een ander doel publiek en een andere doelstelling, namelijk een discours vormen rond voorstellingsanalyse en een legitimatie vormen voor de autonome theaterstudie. Dat vormt dan de agency van Docu-

ment, the scope of *Documenta* today still differs from other major players in Flanders and the Netherlands, such as *Etcetera*, *Rekto:Verso*, *Forum +* or *Opendoek-Magazine*. Unlike the aforementioned magazines that deliver exceptional results in terms of the synchronous study of theater, dance and performance and, by extension, art practices in their broadest sense, *Documenta* adopts a rather diachronic strategy. *Documenta* by no means excludes articles and topics on contemporary performing and media arts but does require a wider-ranging contemplative gaze that relies on critical analysis and comparison: a process that our co-editor-in-chief, Christel Stalpaert, calls *slow-thinking* and *slow-writing* (Crois et al. 31). This makes *Documenta* a unique platform for both articles that are very much anchored in the here-and-now of the performing arts, as well as for observations and analyses that develop and continually adjust over a longer time span. Moreover, Stalpaert argues, *Documenta's* core business invariably remains within the world of academia. In that sense, the journal is complementary to other journals:

We have a different target audience and a different objective, which is to establish a discourse around performance analysis and legitimize the autonomy of theater studies. That is the agency of *Documenta*.

ment. Wat *Documenta* zo uniek maakt, is dat je een diepgaande analyse van een voorstelling kan voeren over een groot aantal bladzijden. Dat is uniek in het Nederlandse taalgebied en ook als tijdsdocument interessant. In de geschiedenis van *Documenta* lees je ook de evolutie van het reflecterende veld over het theater. (19)

Wanneer we tot een hedendaagse definitie van de bestaansreden van *Documenta* zouden willen komen, blijkt Van Kerkhovens aankondiging overigens nog steeds erg actueel. Niet alleen op het vlak van de strategie, de aanpak en de visie van *Documenta*, maar ook wat betreft de gehanteerde auteursethiek en de thematische scope. Enerzijds wenste het 'nieuwe mededelingenblad' bij aanvang "aan studenten en wetenschappers een publicatiemogelijkheid te bieden", hetgeen een uiteenlopend en pluriform geheel aan input opleverde waarbij zowel gevestigde waarden als nieuwe stemmen in het landschap de voorbije veertig jaargangen aldus een platform aangeboden kregen (Van Kerkhoven 3). Anderzijds toont een blik op het *Documenta*-archief meteen aan dat er al in de vroege jaren van het bestaan van het tijdschrift bepaalde clusters vielen te ontwaren die leidden tot themanummers (over bijvoorbeeld de 'Hedendaagse receptie van het theater uit de Klassieke Oudheid' of 'Antonin Artaud'), terugkerende rubrieken (zoals toneel Vandaag (1959-1967):

What makes *Documenta* so unique is the possibility to conduct an in-depth analysis of a performance over a large number of pages. That is unique in the Dutch context and also interesting as a time document. In the history of *Documenta*, you can also read the evolution of how the field reflects about theater. (19)

If we were to come up with a contemporary definition of *Documenta's* *raison d'être*, Van Kerkhoven's announcement would still prove relevant. Not only in terms of *Documenta's* strategy, approach and vision, but also in terms of the authorial ethics and the thematic scope. On the one hand, at its inception, the 'new magazine' aimed to "offer students and scholars an opportunity to publish", which produced diverse and pluralistic input over the past forty years where both established figures and new voices in the landscape were offered a platform (1983, 3). On the other hand, a glance at the *Documenta* archive immediately shows that, even in the early years of the magazine's existence, certain clusters could be discerned that led to thematic issues (for instance, the 'Contemporary reception of theater from Classical Antiquity' or 'Antonin Artaud'), recurring sections (such as theater Today (1959-1967): experiment and engagement) or inter-journalistic collaborations (with, for example, the editors of *Toneelstof* in the peri-

experiment en engagement) of interjournalistieke samenwerkingen (met bijvoorbeeld de redactie van *Toneelstof* in de periode 2007-2010). Dergelijke clusters bleken keer op keer uiterst waardevol, waardoor werd besloten in de toekomst verder te werken met inhoudelijk gestructureerde themanummers onder toezicht van gespecialiseerde gastredacties.

Op de cover van het eerste nummer van de eerste jaargang van *Documenta* pronkt Herman Sorgeloos' captatie van een scènebeeld van het theaterstuk *Torquato Tasso*, geënceneerd door Het Trojaanse Paard onder regie van Jan Decorte (1982). Het scènebeeld refereert aan een voorstelling die destijds als een buitenbeentje werd ontvangen, waarbij Christel Stalpaert wijst op de verbouwereerdheid van de toeschouwer bij deze "artistieke confrontatie", en op het platform voor analyse dat *Documenta* hiervoor bood (Crois et al., 19). Luc Lambrechts (1983), de auteur van het desbetreffende artikel over Decortes adaptatie van Goethes klassieker, stelt in de openingspassage eveneens zelf scherp waar zijn artikel op doelt:

Deze bijdrage beoogt geen systematische beschrijving en analyse van de opvoering tot in haar kleinste details. Veeleer staat een peiling naar de diepere betekenis, een interpretatie van de centrale gedachten achter de opvoering centraal. In de gegeven samenhang betekent

od 2007-2010). Such clusters turned out to be extremely enriching time and again, which led to the recent decision to continue working with content-driven thematic issues in the future under the supervision of specialized guest editors.

The cover of the first issue of *Documenta's* first volume features Herman Sorgeloos' picture of the set design in theater play *Torquato Tasso*, staged by Het Trojaanse Paard and directed by Jan Decorte (1982). The image refers to a performance that was received as a misfit at the time, with Christel Stalpaert pointing out the spectator's bewilderment at this "artistic confrontation", and the platform for analysis that *Documenta* provided for this (Crois et al., 19). Luc Lambrechts, the author of this *Documenta* article on Decorte's adaptation of Goethe's classic, also explicitly tackles the aim of his contribution in the opening passage:

This contribution does not want to give a systematic and extremely detailed description and analysis of the performance. It rather focuses on deeper meaning, an interpretation of the central thoughts behind the performance. In the given context, this directly signifies an examination of the creative tension between the authority of a classical and canonized author and the right,

dit meteen een onderzoek naar de creatieve spanning tussen de autoriteit van een klassiek en gecanoniseerd auteur en het vanuit de tekst zelf gemotiveerde recht op een esthetisch en sociaal verantwoorde subjectiviteit van de hedendaagse regisseur als kunstenaar van het theater. (9-10)

Op gelijkaardige wijze doel ik allerminst op een exhaustieve geschiedschrijving van de evolutie van *Documenta* als academisch tijdschrift in de Lage Landen gedurende de voorbije veertig jaar. In dit overzichtsartikel staat namelijk eerder een peiling naar de diepere betekenis en een interpretatie van *Documenta's* relevantie ten aanzien van de Theaterwetenschappen centraal. Precies daarom duik ik niet louter in het abstracte verleden, maar eveneens in het concrete archief van *Documenta*. Veertig jaar *Documenta* staat immers symbool voor veertig jaar Theaterwetenschappen in de Lage Landen. Daarbij kunnen een historisch overzicht, een kritische zelfreflectie en een ambitieuze toekomstblik niet ontbreken.

Historiek

In het artikel "Terugblikken om vooruit te zien. Over de digitalisering van drieëndertig jaar *Documenta*" (2016) wierpen toenmalig stagiaire Lara Bogaert en voormalig redactieassistent Jasper Delbecke een blik op het proces van archivering van alle tot dan toe ver-

motivated by the text itself, to an aesthetically and socially responsible subjectivity of the contemporary director as an artist in the theater scene. (9-10)

By analogy, I by no means aim to provide an exhaustive history of *Documenta's* evolution as an academic journal in the Low Countries over the past forty years. The focus of this review article rather probes the wider-ranging significance and interpretation of *Documenta's* relevance for Theater Studies. This is precisely why I do not merely dive into the abstract past, but also into *Documenta's* actual archive. After all, forty years of *Documenta* symbolises forty years of Theater Studies in the Low Countries. A historical overview, a critical self-reflection and an ambitious future prospective are therefore indispensable.

History

In the article "Looking back to see ahead. On the digitization of thirty-three years of *Documenta*" (2016), then intern Lara Bogaert and former editorial assistant Jasper Delbecke had a look at the archiving process for all *Documenta* issues that had been published up to that point. The operation spanned the academic years 2015-2018. Since 2018, all issues of *Documenta* have been subject to a two-year embargo, after which they

schenen exemplaren van *Documenta*. De digitaliseringsoperatie strekte zich uit over de academiejaren 2015-2018. Sinds 2018 werden alle nummers van *Documenta* vervolgens zorgvuldig onder embargo bewaard, waarna elke jaargang na twee jaar digitaal kon worden geraadpleegd op de website in het 'open access'-archief. Dat archief biedt een schat aan informatie, niet alleen inhoudelijk, met betrekking tot de evolutie van het podiumkunstenlandschap in Vlaanderen en Nederland tussen de jaren tachtig en vandaag, of de gelijklopende evolutie van de zwaartepunten binnen de Theaterwetenschappen als academische discipline, maar ook ten aanzien van de meer specifieke historiek van het tijdschrift zelf. Zo was *Documenta* in eerste instantie erg op Gent gericht. Dat blijkt voornamelijk uit haar specifieke ontstaanscontext en de beknopte redactieraad binnen het Documentatiecentrum voor Dramatische Kunst aan de Rijksuniversiteit Gent. In deze sectie wordt de historische evolutie, de veranderende werking en de bijbehorende shift in focus van *Documenta* opgetekend.

Documentatiecentrum voor Dramatische Kunst (1983-2015)

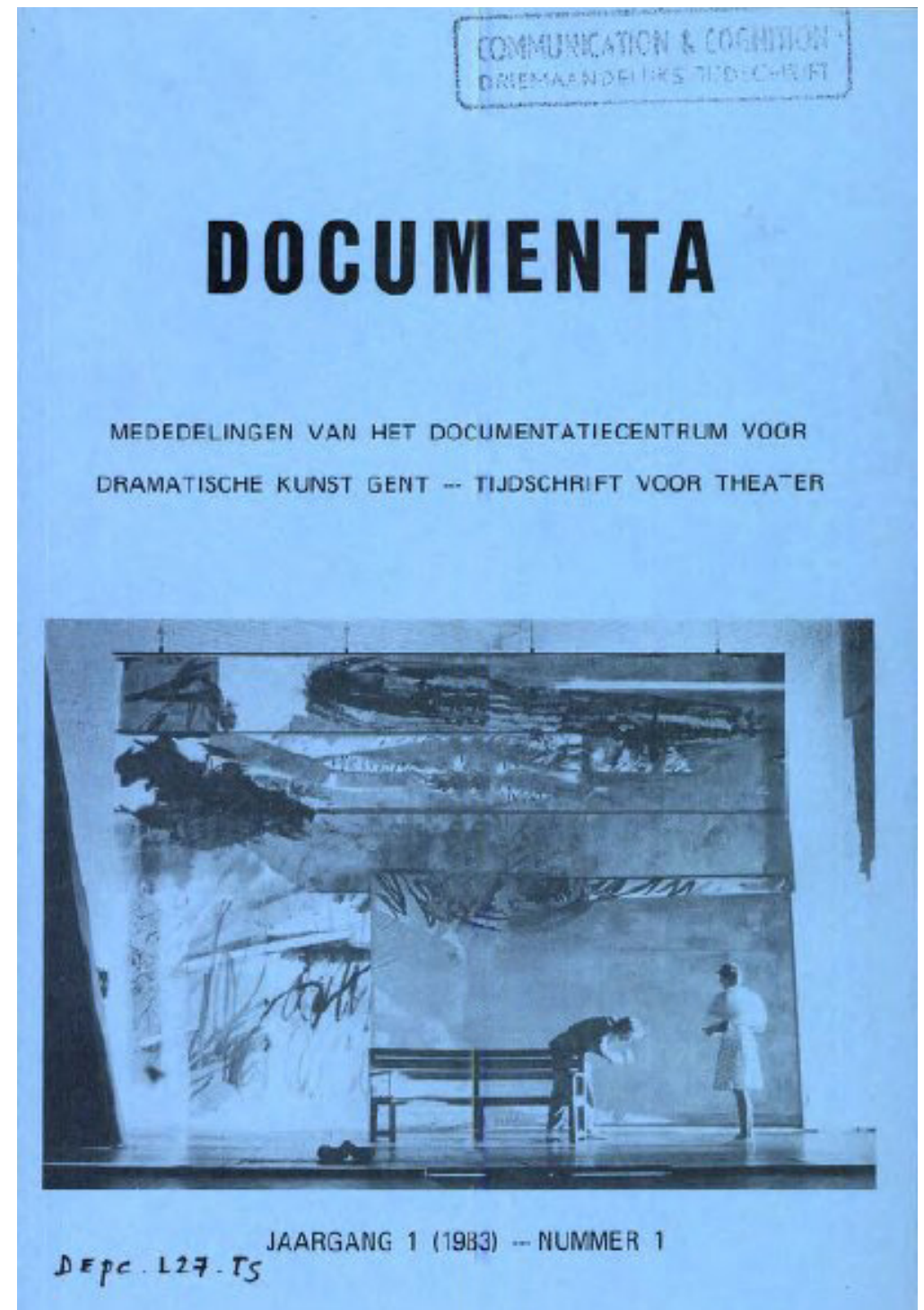
Het Documentatiecentrum voor Dramatische Kunst (DDK) werd in 1971 opgericht naar aanleiding van de viering van 'Honderd Jaar Beroepstoneel te Gent'. Uit noodzaak, zo blijkt, want volgens voormalig hoofdredacteur Jozef De Vos bleek het destijds erg

could be accessed digitally on the website's open access archive. The archive provides a treasure trove of information, not only in terms of content, regarding the evolution of the performing arts scene in Flanders and the Netherlands between the 1980s and today or the parallel evolution of key aspects within Theater Studies as an academic discipline, but also regarding the more specific history of the journal itself. *Documenta*, for instance, was initially very Ghent-centred. This is mainly evidenced by its specific background context and the concise editorial board within the Documentation Centre for Dramatic Arts at Ghent University. This section traces *Documenta*'s historical evolution, changing approach and corresponding shift in focus.

Documentation Centre for Dramatic Art (1983-2015)

The Documentation Centre for Dramatic Art (DDK) was founded in 1971 on the occasion of the celebration of 'One Hundred Years of Professional Theater in Ghent'. Out of necessity, apparently, because according to former editor-in-chief Jozef De Vos, it proved very difficult at the time to find the necessary historical ma-

Afbeelding 1: Cover van het eerste nummer van de eerste jaargang van *Documenta*

moeilijk om het nodige historische materiaal te vinden voor de grootschalige centennialvieren van het Gentse beroepstoneel (2014, 165). Immers was de geïnstitutionaliseerde studie van theater, zoals we die vandaag kennen, anno 1971 in Vlaanderen nog lang geen vaststaand feit. Rik Lanckrock beschrijft in het literair tijdschrift *Ons Erfdeel* bijvoorbeeld hoe een 'Colloquium over teaterwetenschap' plaatsvond naar aanleiding van het jubileumjaar. Dit kleinschalig theatercongres werd georganiseerd door de toenmalige Rijksuniversiteit Gent, het *Komitee 100 jaar beroepstoneel*, en *Teaterklub*. Het stond geheel in het teken van de 'teaterwetenschap', een nieuwe discipline die naar het voorbeeld van de in 1923 door Max Hermann opgerichte leerstoel voor *Theaterwissenschaft* aan de Universiteit van Berlijn uiteindelijk pas in de jaren tachtig in Vlaanderen zijn opwachting zou maken.

Hoewel verschillende voorstanders, onder wie Marcel Van Spaandonck, Ludo Verbeeck, Willem Schrickx en Jaak Van Schoor, de wetenschappelijke studie van het theater verdedigden als "een kritisch forum waarin allen die én met de wetenschap, én met het theater te maken hebben, zouden kunnen samenwerken, een interdisciplinaire instelling dus, waar uit de wederzijdse beïnvloeding van theoretici en praktici een inzicht groeien kan" (107), klonk er een scherpe kritiek jegens de monopolisering en accentuering van één discipline binnen de literatuurwetenschappen. Vooral Rudi Van Vlaenderen waarschuwde stellig dat er "door de

material for the large-scale centenary celebration of Ghent's professional theater life (2014, 165). Ultimately, the institutionalized study of theater as we know it today, was far from an established given in Flanders in 1971. For instance, Rik Lanckrock (1972) describes in the literary journal *Ons Erfdeel* how a 'Colloquium on theater studies' happened on the occasion of the jubilee year. This small-scale theater conference was organized by the then Rijksuniversiteit Gent, the *Committee 100 years of professional theater*, and *Teaterklub*. It was entirely devoted to the 'theater studies', a new discipline that, following the example of the chair for Theaterwissenschaft at the University of Berlin established by Max Hermann in 1923, would not make its appearance in Flanders until the 1980s.

Although several proponents, including Marcel Van Spaandonck, Ludo Verbeeck, Willem Schrickx and Jaak Van Schoor, defended the scientific study of theater as "a critical forum in which all those who deal with both scientific research and theater could work together, i.e. an interdisciplinary institution, in which insights can grow out of the mutual influence of theorists and practitioners" (107), the monopolization and accentuation of one discipline within literary studies was heavily criticized. In particular, Rudi Van Vlaenderen adamantly warned that "the development of theater studies creates pedants who will lecture those in the field", concluding that "everything

ontwikkeling van de teaterwetenschap betweters ontstaan die de les zullen lezen aan hen die in het echte toneellevens staan", waarbij hij concludeert dat "alles wat verband houdt met voornoemde kunst ook door teatermensen behandeld, geleid en beheerd moet worden" (107). In zijn apologie voor de Theaterwetenschappen weerlegt Lanckrock Van Vlaenderens opvatting over de 'instorting van het teaterleven', de bijbehorende onnut van de Theaterwetenschappen, de 'bemoeizucht' van theatercritici en de 'verderfelijke sfeer' die in de jaren zeventig rond theater zou hebben gehangen. Hij hoopt dat *dé* 'teaterwetenschap' er komt:

dat zij zich buiten het creatief proces zal houden maar niettemin zal bijdragen om het teaterleven gezonder te maken door ons inzicht te verschaffen in verschijnselen die tans nog niet te verklaren zijn – ook niet door teaterpraktici – en dat vooral die wetenschap zal streven naar bundeling van alle krachten die kunnen bijdragen om resultaten te bereiken. (109)

Lanckrock's wens ging in vervulling. Want in samenwerking met de UGent, in het bijzonder met toenmalig decaan Prof. dr. Willem Schrickx, werd niet veel later besloten een centrum op te richten waar zo veel mogelijk materiaal in verband met het Gentse theaterleven zou worden verzameld. Al vanaf de vroege jaren zeventig werd er vervolgens door talrijke vrijwilligers meegewerkt aan de opbouw en catalogisering van de

related to the aforementioned art should also be handled, directed and managed by theater people" (107). In his apology for Theater Studies, Lanckrock refutes Van Vlaenderen's view on the "collapse of theater life", the attendant uselessness of Theater Studies, the "meddlesome" theater critics, and the "pernicious atmosphere" that allegedly surrounded theater in the 1970s. He hopes that THE 'theater studies' will be established:

that it will stay out of the creative process but will nevertheless contribute to making theater life healthier by giving us insight into phenomena that cannot be explained at present – not even by theater practitioners – and that, above all, it will strive to combine all forces that can contribute to achieving results. (109)

Lanckrock's wish came true. In cooperation with Ghent University, in particular dean Prof. Dr. Willem Schrickx, a center collecting as much material as possible relating to Ghent's theater life was founded. As early as the beginning of the 1970s, numerous volunteers helped build and catalogue the collection. This work was ratified in 1976 and 1979 respectively with the first and second inventory of the existing collection, compiled by Jozef De Vos. Despite the initial backlash, the 1970s still turned out to be in favor of the emer-

collectie. Dat werk werd in 1976 en 1979 bekrachtigd met respectievelijk de eerste en tweede inventaris van de bestaande verzameling, samengesteld door Jozef De Vos. Ondanks de initiële tegenkating blijken de jaren zeventig aldus toch een gunstig klimaat voor het ontstaan van de Theaterwetenschappen als aparte academische discipline, zo blijkt uit onderstaande ontstaansgeschiedenis van de Theaterwetenschappen aan de verschillende Vlaamse Universiteiten, opgetekend door Hildegard De Vuyst in *Etcetera* (47).

Aan de Universitaire Instelling Antwerpen (UIA) kon je als student al sinds 1972 het keuzevak Theaterwetenschap volgen, waarbij professor Carlos Tindemans het minorprogramma rond theater in de Licentie Germaanse Filologie uiteindelijk uitbouwde tot een volwaardige afstudeerrichting, de Speciale Licentie in de Theaterwetenschap, in 1987. In hetzelfde jaar werd ook aan de Katholieke Universiteit Leuven (KUL) voor het eerst een Bijzonder Diploma Theaterwetenschap uitgereikt. Daarvoor werd de theaterbestudering voornamelijk ingebed binnen de spelersopleiding van het Leuven Universitair Toneel, waar er naast praktijk ook een theoretisch kader werd aangereikt aan de studenten. In 1982 kon men in de opleiding wel al kiezen om af te studeren met een getuigschrift dramaturgie, dat later werd vervangen door bovengenoemd diploma, maar tegelijkertijd een sterk uitvoerend karakter bleef vertonen.

gence of Theater Studies as an autonomous academic discipline, as the history Theater Studies' emergence at the various Flemish universities as chronicled by Hildegard De Vuyst in *Etcetera* (1989, 47) below attests to.

At the University Institution of Antwerp (UIA), students could already take the optional course in theater studies as early as 1972. Professor Carlos Tindemans eventually developed the minor program on theater in the Germanic Philology Licentiate into a full major, the Special Licentiate in Theater Studies, in 1987. During the same year, the Catholic University of Leuven (KUL) also awarded a Special Degree in Theater Studies for the first time. Formerly, the study of theater was mainly embedded within the practice-based program of the Leuven University Theater, where students were provided a theoretical framework in addition to practical courses. By 1982, the program allowed students to graduate in dramaturgy, which was later replaced by the above-mentioned degree but simultaneously continued to be highly practice-oriented.

During that same year, 1987, partly thanks to the aforementioned Jaak Van Schoor, the Drama and Theater department at the Faculty of Arts and Philosophy was established at Ghent University (RUG). Various courses on theater that had been taught there for years in Literary Studies were offered as an independent programme for

Aan de Rijksuniversiteit Gent (RUG) werd eveneens in 1987, en mede door toedoen van eerdergenoemde Jaak Van Schoor, de sectie Drama en Theater opgericht binnen de faculteit Letteren en Wijsbegeerte. Hierin werden de verschillende cursussen over theater die er al sinds jaren werden gedoceerd binnen de Literatuurwetenschap voor het eerst samen gepresenteerd. De Vrije Universiteit Brussel volgde twee jaar later. Aldaar kon men zich vanaf 1989 inschrijven voor de Bijzondere Licentie Vrijtijdsagogiek: Cultuur- en Bewegingswetenschappen, met als afstudeerrichtingen theater, film en dans. Maar ook buiten het strikt academische discours maakte de studie van en naar aspecten van het theater furore, aldus De Vos:

In deze periode groeide zowel aan de universiteit als daarbuiten steeds meer de belangstelling voor de theaterstudie zodat besloten werd tot oprichting van een tijdschrift "Documenta" dat een forum zou bieden voor historisch werk en essays over alle aspecten van het theater. In dit blad werden tevens geregeld mededelingen over nieuwe aanwinsten gepubliceerd. Documenta groeide uit tot een belangrijk tijdschrift waarin zowel academische studies als meer essayistische bijdragen hun plaats vinden. (2014, 165)

De opkomst van de wetenschappelijke studie naar theater in Vlaanderen was dus wel degelijk nauw verbonden met

the first time. The Free University of Brussels followed suit two years later. From 1989 on, one could enrol at VUB for the Special Licence in Leisure Education: Cultural and Movement Sciences, with theater, film and dance as majors. But even outside the strictly academic discourse, research about several aspects of theater gained momentum, according to De Vos:

During this period, both at the university and elsewhere, the interest in the study of theater increased so much that we decided to establish a journal called "Documenta" that would provide a forum for historical work and essays on all aspects of theater. This magazine also regularly published announcements about new acquisitions. Documenta became an important journal that accommodated both scholarly studies and more essayistic contributions. (2014, 165)

The rise of the scholarly study of theater in Flanders was thus effectively closely linked to the creation of the *Documenta* journal, which provided this field of research with a platform for publication. The 'new acquisitions' De Vos talks about in the citation above do not solely consist of archival material about various institutions and individuals, but also includes books on theater, drama texts

de oprichting van het tijdschrift *Documenta*, dat deze studie van een publicatiemogelijkheid voorzag. De 'nieuwe aanwinsten' waarover De Vos in bovenstaand citaat resoneert omvatten behalve archiefmateriaal over diverse instellingen en personen ook boeken over theater, dramateksten en tijdschriften. De collectie bevat bovendien meer dan achtduizend theaterteksten, waarvan vele uit de negentiende en het begin van de twintigste eeuw (166).

Over deze 'nieuwe aanwinsten' werd in het tijdschrift steevast gecommuniceerd en gerapporteerd onder de rubriek 'mededelingen van het documentatiecentrum'. Daarnaast bestond de inhoud van elk nummer voornamelijk uit academische 'artikels' en 'boekbesprekingen'. In jaargang twee en drie werd uitzonderlijk ook de rubriek 'dossier' toegevoegd, waarin Wim de Mont reflecteerde over het "heden, het verleden en de toekomst van het theaterdecreet uit 1975" (1984-1985), hetgeen aantoont dat actuele zorgen ten aanzien van de subsidiëring van de kunsten – voornamelijk wat betreft jonge en experimentele makers – reeds in de jaren tachtig speelden. In de periode 1986-2003 werden dan weer 64 'afleveringen', willekeurig verspreid over verschillende nummers binnen desbetreffende jaargangen, toegevoegd waarin Annick Poppe in "Drama en theater. Een bibliografie voor Noord- en Zuid-Nederland" alle relevante Nederlandstalige publicaties verzamelde ten aanzien van de Theaterwetenschappen.

and journals. The collection contains more than 8,000 theater texts, many dating from the nineteenth and early twentieth century (166).

These 'new acquisitions' were consistently communicated and reported about in the journal in the section 'notices from the documentation centre'. Additionally, the content of each issue mainly consisted of academic 'articles' and 'book reviews'. Volumes two and three exceptionally added a 'dossier' section, in which Wim de Mont reflected on the 'present, past and future of the theater decree of 1975' (1984-1985), which demonstrates that the contemporary debate on the subsidization of the arts – mainly concerning young and experimental makers – was already present in the 1980s. The 1986-2003 period saw the addition of 64 'installments', randomly spread across different issues within relevant volumes, in which Annick Poppe in "Drama and theater. A bibliography for the Northern and Southern Netherlands" collected all relevant Dutch-language publications with regard to Theater Studies.

The entire archive of the journal, as well as all the materials collected by the DDK for over forty years, were finally collected and transferred to Ghent University in 2011. The archive and documentation material, together with the collection of drama texts, were stored in the Book Tower; books and journals were incorporated into the library of the Arts and Philosophy

Het volledige archief van het tijdschrift, alsook het voltallige materiaal dat door het DDK voor meer dan veertig jaar werd verzameld, werd uiteindelijk verzameld en overgedragen aan de Universiteit Gent in 2011. Het archief- en documentatiemateriaal werden samen met de verzameling dramateksten ondergebracht in de Boekentoren, het bestand van boeken en tijdschriften werd opgenomen door de Faculteitsbibliotheek Letteren en Wijsbegeerte. Op het moment dat het verzamelde materiaal van het DDK terecht kwam bij de UGent, kwam het uiteindelijk in 2015 terecht binnen de vakgroep Theaterwetenschappen, in het bijzonder de onderzoeksgroep Studies in Performing Arts & Media (S:PAM).

Documenta 2.0: Nieuwe Stijl' (2015 - 2023)

Door de jaren heen bereikte *Documenta* een A1.2-status, kende het een B-rating op de European Reference Index, en werd het vermeld in de VABB-lijst. Het tijdschrift profileert zich met andere woorden als een kwaliteitsblad waarin plaats is voor grondige, wetenschappelijke gefundeerde bijdragen over alle aspecten van de podiumkunsten. Om te voldoen aan de daaraan verbonden uitmuntende publicatievoorschriften werden er in 2015 ook enkele ingrijpende veranderingen op organisatorisch, structureel en inhoudelijk niveau doorgevoerd binnen de redactie. Een nieuw coverontwerp van Ana Cuzovic, grafisch vormgeefster

faculty. When the collected material of the DDK arrived in Ghent University's repositories, it eventually found its home within the Department of Theater Studies in 2015, more specifically the research group Studies in Performing Arts & Media (S:PAM).

Documenta 2.0: 'New Style' (2015-2023)

Throughout the years, *Documenta* achieved A1.2 status, received a B-rating on the European Reference Index, and was listed on the VABB list. The journal profiles as a high-quality journal for in-depth scholarly contributions about all aspects of the performing arts. To meet the corresponding requirements for excellent publishing, 2015 introduced some major organizational, structural, and content changes within the editorial team. A new cover design by Ana Cuzovic, graphic designer and visual artist, provided a fitting fresh and colorful new cover that characterizes the issues to date (2015, 1-3).

At organizational level, the main board was first replaced by a shared core editorial board led by Christel Stalpaert, in collaboration with Jozef De Vos who led the journal for 32 years, and the support of a number of editorial assistants. This core editorial board would henceforth be assisted by a broad editorial board consisting of leading theater scholars from various universities and

en visueel kunstenaar, zorgde voor een bijbehorende frisse en kleurrijke nieuwe cover die de issues tot op heden kenmerkt (2015, 1-3).

Op organisatorisch niveau werd het centrale bestuur allereerst vervangen door een gedeelde kernredactie met aan het hoofd Christel Stalpaert, in samenwerking met Jozef De Vos die het blad gedurende 32 jaar leidde en ondersteund door een aantal redactieassistenten. Deze kernredactie zou voortaan worden bijgestaan door een brede redactieraad bestaande uit vooraanstaande theaterwetenschappers van diverse universiteiten en hogescholen. De basis bleef aldus nog steeds gesitueerd binnen de Gentse context, maar werd aangevuld met interuniversitaire contacten. Er werd daarnaast een samenwerkingsverband aangegaan met twee institutionele partners, op wier steun het blad tot op heden mag rekenen: KASK Hogeschool en CLIC (VUB). Omwille van haar ranking op het Vlaams Academisch Bibliografisch Bestand voor de Sociale en Humane Wetenschappen (VABB-SHW) en vanuit een duidelijke en sterke visie op wetenschappelijke kwaliteit en integriteit, evolueerde het blad naar een gestructureerd en gecentraliseerd 'double blind peer review'-systeem, waarbij twee leden uit de brede redactieraad of de geschikte externe experts zich over elk artikel buigen.

Kwalitatief werd de afgelopen jaren bewezen dat dit een enorm belangrijk principe is, maar tevens een kwantita-

colleges. The heart of *Documenta* remained firmly anchored in the context of Ghent but was complemented by several inter-university relations. Furthermore, a cooperation was initiated with two institutional partners: KASK Hogeschool and CLIC (VUB), who continue to support the journal to this day. Due to its ranking on the Flemish Academic Bibliographical Database for Social Sciences and Humanities (VABB-SHW) and a clear and strong vision on scientific quality and integrity, the journal evolved towards a structured and centralized double blind peer review system, in which two members from the broad editorial board or suitable external experts evaluate each article.

From a qualitative point of view, these past few years have proved that this modus operandi is a key principle for *Documenta*, but also a quantitatively challenging one, as well as a particularly time-consuming venture. However, as we did not want to compromise on output, scientific policy and growth, the number of issues published annually was reduced to two. This makes a thorough editorial run through more feasible for both the core editorial board and its pool of reviewers. Moreover, the 2015-2018 period introduced a change to a completely new peer review system. In the process, attention was paid to the digitization of the entire workflow of the journal, as well as the *Documenta* archive. Via a completely revamped website in the house

tief uitdagende, alsook een bijzonder tijdrovende onderneming. Omdat we echter niet wilden inboeten op output, wetenschappelijk beleid en groei, werd het aantal nummers dat structureel per jaar verscheen gereduceerd tot twee. Dit maakt een gedegen redactionele doorloop meer haalbaar voor zowel de kernredactie als haar poule van reviewers. In de periode 2015-2018 werd bovendien overgestapt naar een volledig nieuwe manier van het peer review-systeem. Daarbij werd aandacht gespendeerd aan de digitalisering van de volledige werking van het tijdschrift, alsook van het *Documenta*-archief. Via een volledig vernieuwde website in de huisstijl van de Gentse Universiteit werd overgestapt op een geautomatiseerd proces voor het geanonimiseerde contact tussen de verschillende redacteurs, de auteurs, de reviewers en de eindredactie.

De veranderende werking op de verschillende bovenstaande niveaus ging tegelijkertijd gepaard met een ingrijpende shift in focus: zo onderging het tijdschrift ook op inhoudelijk vlak een ware metamorfose. De verschillende categorieën die vanaf het ontstaan van *Documenta* in elk nummer vielen te ontwaren, kenden een aanzienlijke wijziging. Voordien werd een vierdelige opdeling gemaakt tussen academische artikels, mededelingen van het documentatiecentrum, boekrecensies en terzijdes. Deze laatste categorie betrof theoretisch gezien voorstellingen die konden worden uitgelicht omwille van een bepaald thema of bijzondere aan-

style of Ghent University, the journal switched to an automated process for anonymized correspondence between the various editors, authors, reviewers and editorial board.

All the above-mentioned changes on various levels were simultaneously accompanied by a radical shift in focus, as the content of the magazine transformed also. The different categories that had characterized *Documenta* since its early days were significantly adapted. Previously there were four sections: academic articles, notices from the documentation centre, book reviews and miscellaneous. The latter section theoretically concerned performances that dealt with a particular theme or specific approach, without falling into the generic categories of either scholarly discussion or critical review. In practice, however, too often this resulted in classic theater reviews, which led to the elimination of the section, along with the 'notices from the documentation centre' that was no longer relevant following the acquisition of the archive by the University Library. Instead of the four categories, *Documenta* opted for a three-part division, with the addition of the 'portfolio'. According to former editorial assistant Sofie de Smet, this new category was an essential part of *Documenta's* broadening of horizons, following this 'new style':

pak, zonder in de specifieke generische categorieën van hetzij de academische bespreking hetzij de kritische recensie te vallen. In praktijk neigde het echter al te vaak naar de klassieke theaterrecensie, waarvoor er werd geopteerd om deze categorie, samen met die van de 'mededelingen van het documentatiecentrum' na de overname van het archief door de Boekentoren en de Universiteitsbibliotheek, af te voeren. In plaats van de vier categorieën werd een driedeling in het leven geroepen, met als nieuwste rubriek die van het 'portfolio'. Volgens voormalig redactieassistent Sofie de Smet maakte deze nieuwe rubriek essentieel deel uit van de 'verruimingsgolf' die *Documenta* onderging naar aanleiding van deze 'nieuwe stijl':

Portfolio benadrukt immers het dynamische karakter van de drager van het blad (cf. folium) en omvat zowel notities van ontwikkeling, reflectie als documentatie. De verschillende etappes en stadia van een creatieproces van één specifieke voorstelling kunnen zo elk een waardevolle betekenis en agency krijgen binnen de nieuwe rubriek. Daarenboven zijn de noties van ontwikkeling, reflectie en documentatie ook mogelijk op het metaniveau van het oeuvre van de kunstenaar, van een gezelschap of nieuwe ontwikkelingen binnen het landschap. (Crois et al., 20-21)

In 2019 werd de zetel van de hoofdredactie tweeledig: Christel Stalpaert

After all, Portfolio emphasizes the dynamic nature of the journal's carrier (cf. folium) and includes notes of development, reflection as well as documentation. The different stages and phases of a creation process of one specific performance can thus each generate valuable meaning and agency within the new section. Moreover, the notions of development, reflection and documentation are also possible at the meta-level of the artist's oeuvre, of a company or new developments within the field. (Crois et al., 20-21)

In 2019, editor-in-chief Christel Stalpaert was joined by Bram Van Oostveldt, who simultaneously became co-titular of S:PAM. At the same time, several editorial assistants joined the editorial team and were put in charge of specific tasks (communication, finance, general workflow, and website) in the light of further professionalization. In 2020, the layout was also outsourced: whereas editor-in-chief Sophie van den Bergh had previously been responsible for the layout of *Documenta* in-house, the function was handed over to graphic designer Patricia Rau. This not only gave the magazine a more visually attractive look, but also a more uniform and professional appearance. The website got a thorough update and our online communication via social media channels such as Face-

book and Instagram was boosted as well for more visibility. zou voortaan worden bijgestaan door Bram Van Oostveldt, die ook co-titularis werd van S:PAM. Op datzelfde moment werd ook de kenredactie opengetrokken en aangevuld met redactieassistenten, waarbij vanuit de idee van een verdere professionalisering werd ingezet op een gespecialiseerde taakverdeling: communicatie, financiën, general workflow en website. In 2020 werd vervolgens de layout uit handen gegeven: waar eindredacteur Sophie van den Bergh eerder instond voor de lay-out van *Documenta* in eigen beheer, werd die functie overgedragen aan grafisch vormgeefster Patricia Rau. Dit bezorgde het tijdschrift niet alleen een visueel aantrekkelijker look, maar ook een meer uniform en professioneel uitzicht. De website werd bovendien grondig vernieuwd, en er werd steeds meer ingezet op onlinecommunicatie via sociale mediakanalen als Facebook en Instagram voor een nog groter bereik.

Een opvallende verschuiving in aandacht tekende zich in deze periode van vernieuwing overigens langzaam maar zeker af. Steeds vaker ging *Documenta* interinstitutionele samenwerkingen aan en werd de redactie voor bepaalde thematische issues uit handen gegeven. Zo verschenen er tussen de jaargangen 2015 en 2022 steeds meer gespecialiseerde nummers met de meest uiteenlopende overkoepelende thema's: *Contemporaneities* (Frederik Le Roy, 2016), "State of the Art" – *Contemporary and Historical Perspectives on Theater Studies in Flanders* (Timmy De Laet, 2017), *On Colour and Spectacle* (Evelien Jonckheere en Tessa Vannieuwenhuyze, 2019), *Sound*

book and Instagram was boosted as well for more visibility.

Slowly but surely, a striking shift in focus emerged during this period of renewal. *Documenta* initiated an increasing number of inter-institutional collaborations, sharing the editorial responsibilities for special thematic issues. Between 2015 and 2022, for instance, more and more specialized issues appeared with the most diverse overarching themes: *Contemporaneities* (Frederik Le Roy, 2016), 'State of the Art' - *Contemporary and Historical Perspectives on Theater Studies in Flanders* (Timmy De Laet, 2017), *On Colour and Spectacle* (Evelien Jonckheere and Tessa Vannieuwenhuyze, 2019), *Sound and Listening* (Leonie Persyn, 2020), *Eric De Volder* (Benjamin Van Tourhout, 2021), *Witnesses to the Dance Past: Archiving Dance in Flanders* (Annelies Van Assche and Timmy De Laet, 2022), and *Marianne Van Kerkhoven* (Anoek Nuyens, Esther Severi and Ronald Geerts, 2022). These issues were often the result of colloquiums, conferences and doctoral schools that had been organized, or even generated public events such as discussion and debate evenings afterwards; initiatives that we wish to develop further in the near future in agreement with the guest editors. Those ventures are part of the future plans and concrete steps that we, as core editorial team, wish to take at the start of a new era for *Documenta*.

and Listening (Leonie Persyn, 2020), *Eric De Volder* (Benjamin Van Tourhout, 2021), *Getuigen van het dansverleden: De archivering van dans in Vlaanderen* (Annelies Van Assche en Timmy De Laet, 2022), en *Marianne Van Kerkhoven* (Anoek Nuyens, Esther Severi en Ronald Geerts, 2022). Deze nummers kwamen vaak voort uit eerder georganiseerde colloquia, congressen en doctoral schools, of genereerden nadien zelfs nog publieke events zoals gespreks- en debatavonden. Initiatieven die we in de nabije toekomst verder wensen uit te bouwen in overeenstemming met de desbetreffende gastredacties. Dergelijke ondernemingen maken overigens deel uit van onze toekomstplannen en de concrete stappen die de kernredactie bij de start van het nieuwe decennium voor *Documenta* wenst te nemen.

Een vergezicht in retrospectie: Documenta 3.0. (2023 - ...)

Bij aanvang van het tijdschrift in 1983 vormde de volgende passage het voorzichtige slot van het voorwoord van het eerste nummer:

Het blad zal vier maal per jaar verschijnen. Zowel qua vormgeving als omvang is de start van dit tijdschrift bescheiden. De redactie hoopt echter dat er voldoende belangstelling vanwege lezers en medewerkers zal zijn om het blad op ruimere basis uit te bouwen. (4)

A retrospective prospect: Documenta 3.0 (2023 -...)

When the magazine was first launched in 1983, the following excerpt formed the tentative conclusion of the preface to the first issue:

The magazine will be published four times a year. Both in terms of design and size, the start of this magazine is modest. However, the editors hope there will be sufficient interest from readers and contributors to expand the magazine on a wider basis. (4)

Forty years later, *Documenta* still appears twice a year, but with at least three times as many contributions. Today, the modest approach outlined above and in-house management with a limited core editorial board stands out against inter-institutional collaborations with KASK and CLIC, and the international editorial board. Together, *Documenta's* micro- and macro-dramaturgy made the journal one of the key players in research on the performing and media arts in the Low Countries. A position from which we hope, as we did forty years ago, that the “interest on behalf of readers and contributors” will ensure steady growth.

In 2023, *Documenta* seeks to be an ethical journal that resolutely contributes to the responsible dissemination of knowledge in a globalized

Veertig jaar later verschijnt *Documenta* nog twee keer per jaar, maar dan met minstens drie keer zoveel bijdragen. Tegenover bovenstaande bescheiden aanpak en het eigen beheer binnen een beperkte kernredactie staan vandaag de interinstitutionele samenwerkingen met KASK en CLIC, alsook de functionering van een brede, internationale redactieraad. De micro- en macrodramaturgie van *Documenta* deden het tijdschrift samen uitgroeien tot een van de belangrijkste spelers binnen het onderzoek naar de podium- en mediale kunsten in de Lage Landen. Een positie waarvan we, net als veertig jaar geleden, hopen dat de “belangstelling vanwege lezers en medewerkers” ervoor zal zorgen dat we gestaag verder zullen groeien.

Anno 2023 wil *Documenta* daarenboven een ethisch tijdschrift zijn dat resoluut bijdraagt aan verantwoorde kennisverspreiding in een geglobaliseerde wereld. Daarom werden door de kernredactie in onderling overleg verschillende beslissingen genomen en de bijbehorende stappen ondernomen. Dit heeft gevolgen voor zowel de productieve als de inhoudelijke aspecten van het tijdschrift. Met een gerichte blik op de toekomst, en in overeenkomst met het duurzaamheidsplan van de Universiteit Gent in het charter ‘UGent Verbeeldt 2050’, werd er uit ecologische overwegingen allereerst beslist om over te schakelen op een volledig *online* tijdschrift. De gedrukte exemplaren van *Documenta* zullen al dus vanaf jaargang XLI, nummer 1 niet

world. Therefore, several decisions were taken by the core editors in mutual consultation and corresponding steps were taken. This affects both the production and content-related aspects of the journal. With an eye to the future, and in line with Ghent University’s sustainability plan in the charter ‘UGent Imagines 2050’, we decided first of all, for ecological reasons, to switch to a fully online journal. The printed copies of *Documenta* will thus no longer be in circulation as of volume XLI, number 1. This obviously has implications for subscriptions to our magazine. The radical turnover to an entirely online journal means that all physical subscriptions will be discontinued as we move onto a digital existence.

In terms of economic accessibility, *Documenta* equally wants to go full steam ahead. The editors have therefore decided to switch to a full ‘open access’ policy from now on, lifting the two-year embargo policy and making every single issue immediately available online from the moment of publication. The core editors firmly believe in the importance of an overall accessible and democratic dissemination of knowledge that transcends all possible boundaries.

Besides the various ethical considerations, other important arguments also played a part in the decision to go open access, including the distribution of the journal in the international field of theater studies. The

langer in omloop zijn. Dat heeft uiteraard gevolgen voor de abonnementen van ons tijdschrift. De ingrijpende ommezwaai naar een volledig online beschikbaar tijdschrift houdt immers in dat alle fysieke abonnementen worden stopgezet en we overstappen op een volwaardig digitaal aanbod.

Ook wat betreft economische toegankelijkheid wil *Documenta* voluit de kaart van de toekomst trekken. De redactie heeft dan ook besloten om voortaan over te stappen op een volledig 'open access'-beleid, waarbij het embargo van twee jaar wordt opgeheven en elk afzonderlijk nummer meteen vanaf de publicatiedatum online beschikbaar wordt via het archief op onze website. De kernredactie gelooft dan ook stellig in het belang van een algeheel toegankelijke en democratische kennisverspreiding die alle mogelijke grenzen overstijgt.

Naast de verschillende ethische overwegingen speelden ook andere belangrijke argumenten mee in de overweging om het tijdschrift van meet af aan voor iedereen open te stellen, onder meer de distributie van het tijdschrift op de internationale theaterwetenschappelijke kennismarkt. De geplande samenwerkingen met gespecialiseerde gastredacties houdt in dat er internationale allianties worden aangegaan met onderzoeksgroepen verspreid over de hele wereld. De thema's voor de aankomende special issues die achteraan in dit nummer reeds worden

scheduled collaborations with expert guest editors entail international alliances with research groups around the world. The themes of the upcoming special issues announced on the last pages of this issue (Parliament of Practices, Theater & Law, Crypto Dance, and Milo Rau) are therefore internationally relevant for research in theater and performance studies. This also affects the journal's working language. In the future, we would like to predominantly publish in English in addition to Dutch. Following the example of several other bilingual international journals, *Documenta* thus adopts a bilingual approach. This will be accompanied by a small-scale name change, which means we will go by *Documenta: Journal for Theater/Tijdschrift voor Theater* from now on. However, we still attach great importance to being a democratic platform for young home-grown researchers, which is why we continue to carefully consider Dutch-language article proposals.

In implementing the above measures and changes, we hope to usher in yet another new phase in the life of our journal. *Documenta 3.0* strives more than ever for sustainable, international collaborations that may lead to fascinating (theater-) scientific insights and literature with which we wish to fill the next forty years. We cordially invite you to join us on this exciting journey.

aangekondigd (*Parliament of Practices, Theatre & Law, Crypto Dance, en Milo Rau*) zijn dan ook relevant voor de vele internationale spelers in het theaterwetenschappelijk onderzoek. Dat impliceert ook gevolgen voor de voertaal van het tijdschrift. Zo zal in de toekomst naast het Nederlands ook in overwegende mate het Engels naar voren worden geschoven als de taal waarin auteurs in *Documenta* kunnen publiceren. In navolging van verschillende andere tweetalige internationale tijdschriften, gaat *Documenta* aldus voor een 'bilingual approach'. Dit zal gepaard gaan met een kleinschalige naamsverandering, waarbij we voortaan door het leven gaan als *Documenta: Journal for Theater/Tijdschrift voor Theater*. Omdat we echter nog steeds een democratisch platform willen bieden aan jonge onderzoekers van eigen bodem, waken we er echter over ook Nederlandstalige voorstellen voor artikels in overweging te blijven nemen.

Bij het doorvoeren van bovenstaande maatregelen en veranderingen hopen we wederom een nieuwe fase in het leven van ons tijdschrift in te roepen. *Documenta 3.0* streeft meer dan ooit naar duurzame, internationale samenwerkingen die mogen leiden tot boeiende (theater)wetenschappelijke inzichten en lectuur waarmee we de komende veertig jaar wensen te vullen. Daartoe nodigen we u van harte uit.

Translated by Tessa Vannieuwenhuyze.¹

¹ All translations are my own, unless indicated otherwise.

Geciteerde werken

- Bogaert, Lara, en Jasper Delbecke. "Terugblikken om vooruit te zien. Over de digitalisering van drieëndertig jaar *Documenta*." *Documenta* 34:1 (2016): 7-9.
- Crois, Elvira, Thomas Crombez, Sofie de Smet, Sébastien Hendrickx, Christel Stalpaert, Kristof Van Baarle, en Pieter Vermeulen. "Voorbij de kroniek: Over het belang van theatertijdschriften." *Documenta* 33:2 (2015): 10-32.
- De Vos, Jozef. "Verzamelingen van het Documentatiecentrum voor Dramatische Kunst aan de Universiteit Gent." *Documenta* 32:3/4 (2014): 165-166.
- De Vuyst, Hildegard. "De theaterwetenschapper staat niét in het programmaboekje. Of toch?" *Etcetera* 12:24 (1989): 47-50.
- Lambrechts, Luc. "Goethe's *Torquato Tasso* en de opvoering door Jan Decorte." *Documenta* 1:1 (1983): 8-40.
- Lanckrock, Rik. "Kolloquium over teaterwetenschap." *Ons Erfdeel* 15:3 (1972): 106-109.
- Stalpaert, Christel, en Jozef De Vos. "Woord Vooraf." *Documenta* 33:1 (2015): 1-3.
- Van Kerkhoven, Marianne. "Documenta 1 en 2." *Etcetera* 1:4 (1983): 51-52.
- X. "Bij het eerste nummer van *Documenta*." *Documenta* 1:1 (1983): 3-4.

Works cited

- Bogaert, Lara, and Jasper Delbecke. "Terugblikken om vooruit te zien. Over de digitalisering van drieëndertig jaar *Documenta*." *Documenta* 34:1 (2016): 7-9.
- Crois, Elvira, Thomas Crombez, Sofie de Smet, Sébastien Hendrickx, Christel Stalpaert, Kristof Van Baarle, and Pieter Vermeulen. "Voorbij de kroniek: Over het belang van theatertijdschriften." *Documenta* 33:2 (2015): 10-32.
- De Vos, Jozef. "Verzamelingen van het Documentatiecentrum voor Dramatische Kunst aan de Universiteit Gent." *Documenta* 32:3/4 (2014): 165-166.
- De Vuyst, Hildegard. "De theaterwetenschapper staat niét in het programmaboekje. Of toch?" *Etcetera* 12:24 (1989): 47-50.
- Lambrechts, Luc. "Goethe's *Torquato Tasso* en de opvoering door Jan Decorte." *Documenta* 1:1 (1983): 8-40.
- Lanckrock, Rik. "Kolloquium over teaterwetenschap." *Ons Erfdeel* 15:3 (1972): 106-109.
- Stalpaert, Christel, and Jozef De Vos. "Woord Vooraf." *Documenta* 33:1 (2015): 1-3.
- Van Kerkhoven, Marianne. "Documenta 1 en 2." *Etcetera* 1:4 (1983): 51-52.
- X. "Bij het eerste nummer van *Documenta*." *Documenta* 1:1 (1983): 3-4.